

[Tommy Dinesen]

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i artiklen på side 6 i LO-Bladet (nr. 1) om, at arbejdsulykkernes antal i dag er det samme som for 10 år siden?«

Begrundelse

I LO-Bladets artikel »Nye choktal om arbejdsulykker« påstås det, at de sidste 10 års indsats mod arbejdsulykker har været uden effekt.

Ligeledes påstås det i artiklen, at landbruget har det største antal ulykker, samt at arbejdsulykker ikke bliver registreret, fordi de ansatte undlader at anmelde ulykkerne af frygt for fyrring.

Svar (23/1 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er rigtigt, at Arbejdsskaderegistrets undersøgelse, som artiklen bygger på, viser, at niveauet af antallet af anmeldte ulykker er uændret set i forhold til en undersøgelse foretaget i 1980, idet det fortsat ligger på omkring 120.000.

Imidlertid er det væsentligt at holde sig for øje, at antallet af beskæftigede på arbejdsmarkedet er steget i perioden. Hertil kommer, at der ved sammenligning af de to undersøgelser også bør tages hensyn til udviklingen i erhvervsstrukturen samt den teknologiske udvikling.

Jeg vil også gerne advare mod, at man forledes til at tro, at der ikke er sket nogen forbedring på arbejdsmiljøområdet i den forløbne periode.

Således skrider Arbejdstilsynet i dag hårde ind over for virksomheder, der overtræder arbejdsmiljølovgivningen, end man gjorde for bare nogle år siden, idet Bedriftssundhedstjenesten nu har overtaget en del af vejledningsfunktionen.

Ydermere kan Arbejdsskaderegistret allerede nu se en effekt af de indsatser og kampagner, der er gennemført i perioden. Jeg kan nævne, at f.eks. indsatsen i landbruget mod dødsulykker og indsatsen omkring hjernesker og andre neurotoksiske skader har haft en positiv effekt. Det er således nærliggende at antage, at der er sket en forskydning af karakteren af arbejdsmiljøproblemerne.

Alligevel er antallet af arbejdsulykker naturligvis stadig for højt, og derfor bør vi også fortsat arbejde målrettet på at nedbringe dette tal. Det er også klart, at denne undersøgelse må give anledning til overvejelser om, hvorvidt vi bør supplere de indsatser og kampagner, der kører eller har kørt, med nye initiativer.

Jeg vil dog gerne understrege, at selv om kampagner og indsatser iværksat af Arbejdstilsynet kan være nok så virkningsfulde, så går det ikke uden en engageret og effektiv indsats i yderste geled, nemlig på virksomhederne. Undersøgelsen viser, om noget, at ledelse og medarbejdere må være langt stærkere engageret i arbejdet med at undgå arbejdsulykker.

Et andet alvorligt problem, som undersøgelsen berører, er, at der er mange arbejdsulykker, som ikke anmeldes.

Undersøgelsens konklusion er således ifølge LO-Bladet, at der generelt ikke i de forløbne 10 år er sket nogen forbedring af den dengang konstaterede underrapportering af arbejdsulykker.

Til dette vil jeg dog gerne for fuldstændighedens skyld nævne, at hvis man ser på de absolutte tal fra de to undersøgelser, så er der faktisk sket en forøgelse af anmeldelserne, idet der i 1990 blev anmeldt ca. 50.000 ulykker mod ca. 35.000 i 1980.

Spm. nr. S 378

Til *kommunikationsministeren* (14/1 92) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke erfaringer man på nuværende tidspunkt har med de såkaldte 90-numre i Danmark, og hvorvidt der er mulighed for at luge de mere useriøse linier bort fra 90-numrene, samt oplyse om eventuelle erfaringer fra andre lande med de såkaldte 90-numre?«

Svar (23/1 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Service 900-numre har i Danmark kun været i drift et par måneder. Der har kunnet konstateres stor interesse for ordningen, men da der i øjeblikket er tale om en opbygningsfase, vil det efter min opfattelse være for tidligt at søge at uddrage erfaringer på dette grundlag.